పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టె

"సరోజ" కథ

-43-

"ఇంతె కాఫిర్? ఇంతె సును? హిందీ వలె క్రిష్టియన్?" (నువ్వు విగ్రహారాధికురాలివా? నువ్వు ఎవరు? హిందువా లేక క్రిష్టియనా?) గుడ్లురుముతూ ప్రశ్నించింది కువైటీ మామా(మేడమ్)

తన గుట్టు బయట పడటంతో భయపడిపోయింది సరోజ. రాక్షసిలా ఎదురుగా నిలబడి ప్రశ్నిస్తున్న మామాకి ఏం జవాబు చెప్పాలో తెలియక వణికి పోయింది ఆమె.

"నువ్వు క్రిష్టియన్ అని ఆ ఏజెంటు అబద్దం చెప్పి మాకు అంటగట్టాడు. నువ్వు నీ అలమారాలో మీ దేవుని ఫోటోలు పెట్టుకుని చాటుగా పూజిస్తున్నావు. పూజలే చేస్తున్నావా లేక మా పైన మంత్ర ప్రయోగాలు చేస్తున్నావా? నిజం చెప్పు. లేకపోతే నిన్ను పోలీసులకు అప్పగిస్తాను. నీ అంతు తేలుస్తాను" అంటూ మామా ఆవేశపడింది.

ఇక జవాబు చెప్పకపోతే మీద పడి కొడుతుందని భావించిన సరోజ నిజం చెప్పడమే మంచిదనుకుంది. "మామా ఆన ఆసిఫ్ (నన్ను క్షమించు) నేను హిందువుని. ఈ ఫోటోలు మా దేవుని ప్రతిరూపాలు. కొద్దిసేపు ప్రార్ధన చేసుకుంటున్నాను అంతే" అంది వినయంగా సరోజ.

"ఛీ..ఛీ ఈ కాగితపు బొమ్మలు దేవుళ్ళేమిటి? వీటికి నువ్వు పూజలు చేసి ప్రార్ధన చేయడం ఏమిటి? తెలివుందా నీకు? మీ హిందువులు ఆవును, పామును, ఎలుకను కూడా పూజిస్తారట కదా?" హేళనగా నవ్వింది మామా. "జంతువులను పూజించడం తప్పుకదా? నిన్నూ, సమస్తాన్ని సృష్టించిన సర్వేశ్వరుని పూజించకుండా కుక్కని, ఏనుగులను పూజిస్తారా?" మరలా మండిపడింది మామా.

కోపంతో వున్న మామాకు హిందూ సాంప్రదాయాల గురించి దేవుళ్ళగురించి వివరించి చెప్పలేక మౌనం వహించింది సరోజ.

అలమారాలో వున్న దేవుని చిత్రపటాల్ని చెత్తబుట్టలోకి విసిరి కొట్టింది మామా. "నువ్వు ఇలాంటి పిచ్చి పనులు చేసావంటే జైల్లో పెట్టిస్తాను. తరువాత నువ్వు తిరిగి ఇండియాకు కూడా వెళ్ళలేవు. తెలిసిందా?" అలాగే అన్నట్లు తల వూగించింది సరోజ.

"దేవుడొక్కడే ఆయనే సర్వసృష్టికర్త అయిన అల్లా. మనుషులతో పాటు జంతువుల్నీ, పక్షుల్నీ, సముద్ర జీవుల్నీ కూడా ఆయనే సృష్టించాడు. మరి సర్వ సృష్టికర్త అయిన దేవుడ్ని పూజించకుండా మీరు సృష్టిని పూజిస్తే ఆయనకు కోపం రాదా? అయినా ఈ పేపర్ ఫోటోలలోనూ. చిత్రపటాల్లోనూ... మనుషులు చేసిన రాతి బొమ్మల్లోనూ దేవుడు వుంటాడా? ఆకాశాన్ని, అంతరిక్షాలను, ఈ భూమిని సృష్టించి పరిపాలించే దేవుడు అల్లా. ఆయన విశ్వమంతటా నిండివుంటాడు తెలుసుకో" అంటూ బెదిరించింది మామా.

సరోజకు బాగా ఏడుపు వచ్చింది. కానీ ఏడిస్తే మామాకు ఇంకా కోపం వస్తుందని భావించి పనిలో పడింది సరోజ. కానీ మనసంతా బాధతో నిండిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం బాబా ఇంటికి రాగానే జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్లు ఆవేశంగా చేతులు తిప్పుతూ ఆయనకు వివరించింది మామా.

"ఈ కాఫిర్ మన ఇంట్లో వుండటానికి వీల్లేదు. దీని చేత్తో చేసినవి ఏమీ మనం తినకూడదు. ఇది విగ్రహారాధికురాలు. సర్వేశ్వరుడైన మన అల్లాను పూజించకుండా విగ్రహాలను పూజిస్తోంది. దీన్ని ఇప్పుడే ఏజంటు దగ్గరికి పంపించేద్దాం. క్రిష్టియన్ అని అబద్ధం చెప్పి దీన్ని మనకు అంటగడతాడా? 400 దినార్లు ధారపోసి పనికోసం దీన్ని మనం కొనుక్కున్నాం. అల్లానుకాక అన్య దేవతలను పూజించే ఈ కాఫిర్ మనకు అవసరంలేదు" అంటూ బాబా కూడా ఆవేశపడిపోయి ఏజంటుతో మాట్లాడటానికి ఫోను చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

పది నిమిషాలు ఏజంటుతో మాట్లాడాక బాబా కోపం ఇంకా పెరిగిపోయింది. "ఇది క్రిష్టియన్ కాదంట, హిందువే అంట. ఒక్క క్షణం కూడా ఈ ఇంట్లో ఇది వుండటానికి వీల్లేదు. మనింట్లోనే కాదు కువైట్‌లోనే వుండటానికి వీల్లేదు. వెంటనే ఫ్లయిట్ టిక్కెట్లు కొని దీన్ని పంపించేద్దాం" అన్నాడు బాబా.

"దీనికోసం టిక్కెట్లు కొని డబ్బు వృధా చేయడం ఎందుకు? అనవసర ఖర్చు. అబద్ధం చెప్పి మనింట్లో పనికి చేరి చిత్రపటాల్ని దాచిపెట్టి పూజలు చేస్తోంది, క్షుద్రపూజలు చేస్తోందని కేసు పెట్టి దీన్ని పోలీసులకు అప్పగిద్దాం. తిక్క కుదురుతుంది" అంది మామా సలహా ఇస్తున్నట్లుగా.

అలాగే "అదెక్కడ? ఇక్కడికి తీసుకురా" అన్నాడు బాబా.

అంతవరకు గోడచాటుగా నిలబడి వీళ్ళ మాటల్ని వింటున్న సరోజ పరిస్థితి చాలా తీవ్రంగా వుందని ఎంచి భయపడిపోయింది. ఈ సమస్యనుండి తప్పించమని దేవుళ్ళందరినీ మనసులో ప్రార్థించుకోసాగింది. పోలీసులు అనగానే ఆమెలో వణుకు బయలుదేరింది. కువైట్‌లో నేరాలకు వేసే శిక్షలు ఎంత కఠినంగా వుంటాయో ఆమెకు తెలుసు. పోలీసులకు తనను అప్పగిస్తే తిరిగి తను ఇండియా వెళ్ళడం కలలోని మాటే. తన జీవితం ఇక్కడే కటకటాల వెనుక శిధిలమైపోవాల్సిందే పరిపరి విధాల ఆలోచిస్తూ నిస్తేజంగా నిలబడిపోయిన సరోజ దగ్గరికి వచ్చిన మామ రావడంతోనే సరోజ జుట్టును ఎడం చేత్తో పట్టుకుని కుడిచేత్తో చెంపలపైన ఎడాపెడా కొట్టింది.

"ఏమే పాపిష్టిదానా ఇస్లాం మత సాంప్రదాయాలతో నిష్టను పాటించే మా ఇంట్లో చేరి నీ పూజలు చేసి మా యింటిని భ్రష్టు పట్టించావు కదే. గతనెలలో పిల్లవాడికి జ్వరం వచ్చింది. తరువాత నాకు కుడిచెయ్యి నొప్పి పెట్టి బాధపడ్డాను. మొన్న బాబాకు కారు ఏక్సిడెంట్ అయి క్షణంలో తప్పించుకుని ప్రాణాలతో బయటపడ్డారు. ఇవన్నీ ఎందుకు జరిగాయో, ఎలా జరిగాయో అని మేము ఆలోచిస్తున్నాము. కారణం తెలియక బాధపడ్డాము. ఇదిగో ఇపుడు అర్థమయింది. ఇవన్నీ నీ వల్లనే జరిగాయి. మా యింట్లో పనికి చేరి మా మీదే మంత్ర ప్రయోగాలు చేస్తావా?" అంటు ఎడాపెడా ఈడ్చి కొడుతోంది మామా. దెబ్బలకంటే కూడా మామా అంటున్న మాటలు, వేస్తున్న అభాండాలు సరోజకు చాలా వేదన కలిగించాయి.

ఇంతలో బాబా కద్దామా రూము (పనిమనిషి రూము)లోకి వెళ్ళి అలమారాలన్నీ వెతికి కుంకుమ భరిణె చేత్తో పట్టుకుని వచ్చాడు. "ఏంటి ఇది? ఎర్రగా వున్న ఈ పొడి ఏమిటి? దీనితో పూజలు చేసి మనుషుల రక్తాన్ని పీల్చేస్తావా? " అంటూ లాగి కొట్టాడు.

మామా బాబా కొట్టిన దెబ్బలతో స్పృహ తప్పిపోయేంత పనైంది సరోజకు. తట్టుకోలేక నేలమీదికి జారిపోయింది.

"సరే తొందరగా పోలీసులకు ఫోన్ చెయ్యి. పట్టుకుని పోతారు. మనకెందుకు ఈ పీడ" అంది మామా. ఆ పరిస్థితిలో పోలీసుల చేతిలో పడటం అంటే ప్రాణాల మీద, ఇంటిమీద ఆశ వదులుకోవడమే. అయిపోయింది తన జీవితం. ఇంతటితో ఈ కువైట్‌లో

ముగిసిపోబోతోంది. ఎన్నెన్ని ఆశలతో కువైట్‌కి వచ్చింది? చేసుకున్న మొగుడు దుర్మార్గుడై కట్నం కోసం వేధిస్తూ హింసలు పెడుతుంటే వాడితో తెగతెంపులు చేసుకుంది. వాడితో సంవత్సరం పాటు చేసిన కాపురానికి గుర్తుగా ఒక ఆడపిల్ల పుడితే ఆ బిడ్డను తల్లికి అప్పగించి కువైట్‌కి వచ్చింది. నాలుగేళ్ళు కష్టపడి నాలుగు లక్షలు సంపాదించుకుంటే బిడ్డ చదువులకు, భవిష్యత్తుకు ఉపయోగపడుతుందని ఆశపడింది. కువైట్‌కు రావడానికి, వీసాకోసం ఉన్న నగలన్ని అమ్మేసింది. అప్పులు చేసి ఏజంటుకు కమీషను కట్టి, మిగిలిన దానితో టిక్కెట్టు కొనుక్కుంది. ఇన్ని కష్టాలు పడి కువైట్‌కి వస్తే ఇపుడు ఇక్కడ ఇలా వీరి చేతిలో చిక్కిపోయి దెబ్బలు తినే పరిస్థితి ఎదురవుతుందని ఊహించలేదు. వస్తూ వస్తూ తన బట్టలతోపాటుగా దేవుని ఫోటోలు రెండు తెచ్చుకుంది సరోజ. ప్రతిరోజూ తన ఇలవేల్పు అయిన ఈశ్వరునికి పూజ చేయడం అలవాటుగానూ, దినచర్యగానూ మారింది. కానీ కువైటుకి వచ్చాక ఏజంటు చెప్పిన మాటలు విని భయమేసింది. కువైటు ఇస్లామిక్ దేశమని, ఈ అరబ్బులు అందరూ ఇస్లాం మత సాంప్రదాయాల్ని తూచ తప్పకుండా ఆచరిస్తారని, క్రిష్టియన్స్‌ని మాత్రం చేర్చుకుంటారు కానీ హిందువులను అస్సలు అంగీకరించరని చెప్పాడు.

"మరి ఎలా? నేను హిందూమతానికి చెందిన దాన్నేకదా" అంది సరోజ.

"ఏం ఫరవాలేదు. ఇక్కడ కువైట్‌కి వచ్చిన భారతీయుల్లో 60 శాతం మంది హిందువులే. కాదంటే మనం వాళ్ళకి క్రిష్టియన్స్ అని చిన్న అబద్ధం చెపితే చాలు. వాళ్ళు ఏమీ అనరు. అందరూ అలాగే చెప్పి పనులు చేసుకుని డబ్బు సంపాదిస్తారు. నువు ఆదివారం పూట చర్చికి వెళ్ళాలంటే కూడా వాళ్ళు శెలవు ఇస్తారు. ఇది కూడా ఒకందుకు మంచిదే రెండువారాలకు ఒకసారి లేదా నెలకొకసారి నీకు శెలవు దొరుకుతుంది. బయటికి వచ్చి స్వేచ్ఛగా గాలి పీల్చుకోవచ్చు. నలుగురితో మాట్లాడుకోవచ్చు. కావల్సింది కొనుక్కోవచ్చు. ఇంటికి డబ్బులు పంపించుకోవచ్చు. లేకపోతే ఇరవైనాలుగ్గంటలూ ఇంట్లోనే వుండి ప్రొద్దస్తమానం పని చేసుకుంటూ నాలుగ్గోడల మధ్య ఏళ్ళ తరబడి కాలం గడపాల్సిందే కాస్తంత స్వేచ్ఛ, స్వతంత్రం లేకపోతే నువు దిగులుపడి ఎక్కువకాలం ఇక్కడవుండి పనిచేయలేవు. కాబట్టి నేను కువైటీ వాళ్ళకు నువు క్రిష్టియన్ అని అబద్ధం చెపుతాను. వాళ్ళు అడిగితే నువు కూడా అవును అని చెప్పు" అన్నాడు ఏజంటు.

పెట్టెలో బట్టల అడుగున వున్న దేవుని ఫోటోలు భారంగా అనిపించాయి. కాస్త భయంగా అనిపించింది. అయినా కూడా ఇక తప్పదని "అలాగే" అంది.

అనుకున్నట్లుగానే ఒక కువైటీ ఇంట్లో పనికి చేరింది సరోజ. ఒక సంవత్సరం పాటు బాగానే జరిగిపోయింది. నెలకోసారి మధ్యాహ్నం పూట సరోజకు కొద్దిగంటలు శెలవు కూడా దొరికింది.

మధ్యాహ్నం మామా, బాబా డ్యూటీలనుండి వచ్చి భోంచేసి విశ్రాంతి తీసుకునే సమయంలో పనులన్నీ పూర్తిచేసి సరోజ చర్చికి వెళుతున్నాను అని చెప్పి కువైట్ సిటీకి వెళ్ళేది. అక్కడ తన ఊరివారితోనూ, బంధువులతోనూ కలిసి, కాసేపు మంచి చెడ్డా మాట్లాడి, నెలలో వచ్చిన జీతాన్ని బ్యాంకు ద్వారా ఇంటికి పంపించేది. తనకు అవసరమైనవి కొనుక్కుని సాయంత్రానికి తిరిగి వచ్చేది. ఇలా కొంతకాలం గడిచింది. కానీ అన్ని కాలాలు మనవి కావు.

ఎలా కనిపెట్టిందో కానీ మామా సరోజ అలమారాలో వున్న దేవుని ఫోటోలను చూసి మండిపడి పరిస్థితిని పోలీసులవరకు తెచ్చింది.

మరి ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు సరోజకు. భవిష్యత్తు అగమ్యగోచరంగా అనిపించింది. పోలీసులు రాకమునుపే ఏదో ఒకటి చేయాలి. లేకపోతే ఒక్కసారి వాళ్ళ చేతిలో చిక్కితే తరువాత దేవుడు కూడా కాపాడలేడు.

భయంతో వణికిపోయింది సరోజ. వెంటనే లేని ఓపిక తెచ్చుకుని పైకి లేచి మామా కాళ్ళను పట్టుకుంది. " మామా ఆన ఆసిఫ్ (నన్ను క్షమించు). అల్లా కల్లిక్ (అల్లా దయజూస్తాడు) నన్ను పోలీసులకు అప్పచెప్పొద్దు. వాళ్ళు నన్ను చంపేస్తారు. ఇండియాలో నా బిడ్డ

దిక్కులేనిది అవుతుంది. మీరు ఏది చెపితే అది చేస్తాను. మీ మాట వింటాను. ఒక్కసారి నాపైన దయజూపండి" అంటూ భోరుమని విలపించసాగింది సరోజ.

"నిన్నెవరు నమ్ముతారే హిందీ... నీ జీవితం ఇక్కడ జైల్లో ముగిసిపోవాల్సిందే" అంటూ కాళ్ళకు చుట్టుకున్న సరోజను తన్ని అవతలకి నెట్టింది మామా.

కనికరమే లేని మామాను విడిచి బాబా అయినా వింటాడేమో, కాస్త జాలిచూపుతాడేమో అని భావించి ఆయన కాళ్ళ దగ్గరికి పాక్కుంటూ వెళ్ళి ప్రాధేయపడింది సరోజ.

బాబా కాస్త ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఆయన ధోరణి చూసి సరోజకు జీవితం మీద కాస్త ఆశ చిగురించింది. బాబా క్షమించి తనను వదిలి పెడతాడని భావించి ఊపిరి పీల్చుకుంది.

ఏదో మంచి ఆలోచన కలిగినట్లుగా బాబా ముఖం వెలిగిపోయింది. "హనాదీ..హనాదీ" అంటూ ఆనందంగా భార్యను కేకలేసి పిలిచాడు.

"ఏమిటండీ, ఏమయింది?" అంది మామా ఆదుర్దాగా.

"దీన్ని పోలీసులకు అప్పగిస్తే ఏం లాభం? వాళ్ళు దీన్ని జైల్లో పడేసి కొట్టి చంపుతారు. నరకాన్ని చూపిస్తారు. కానీ మనం దీన్ని ముస్లింగా మార్చామనుకో అల్లా సంతోషిస్తాడు. దీనివల్ల ఇంకో పదిమంది ముస్లింలుగా మారి మంచి కార్యాలు చేస్తారు ఏమంటావు?" అన్నాడు బాబా.

"ఈ కాఫిర్ ముస్లింగా మారి, ఇస్లాం మతాన్ని స్వీకరిస్తే అల్లా ఎంతగానో సంతోషిస్తాడు. మనల్ని కూడా ఆయన దీవిస్తాడు. మంచి ఐడియా ఇచ్చావు" అంది మామా నవ్వుతూ.

వాళ్ళ ప్లాన్ ఏమిటో అర్థం అయాక ఏం చేయాలో తోచలేదు సరోజకు. పెనంలో నుండి పొయ్యిలో పడ్డట్లయింది ఆమె పరిస్థితి. బలవంతంగా మతం మార్చేస్తారా? తను హిందువుగా పుట్టింది. ఇప్పుడు ముస్లింగా మారి ఇస్లాం మతాన్ని స్వీకరించాలా? ఏదీ దారి? ఎలా తప్పించుకోవాలో అర్థంకాక ఏడుస్తూ నిస్తేజంగా వుండిపోయింది సరోజ.

వీళ్ళు ఎంతపని అయినా చెయ్యగల సమర్థులు. వీళ్ళ మాట వినకపోతే దేనికైనా తెగించగల క్రూరులు. అనవసరంగా తను డబ్బు సంపాదించాలనే ఆశతో ఈ కువైటుకు వచ్చింది. ఇప్పుడు ప్రాణాలమీదికి తెచ్చుకుంది. ఏదేమైనా అన్నింటినుండీ తప్పించుకునే మార్గాన్ని ఆలోచించాలి. తెలివిగా ప్రవర్తించాలి అని మనసులో నిశ్చయించుకుంది సరోజ.

మామా, బాబా ఇద్దరూ నవ్వుతూ సరోజ దగ్గరికి వచ్చారు. ఎంతో ప్రేమగా సరోజ చేయి పట్టి పైకి లేపింది మామా.

"అయ్యో ఏడ్వకు. ఎందుకు ఏడుస్తావు? నిన్ను పోలీసులకు అప్పగించవద్దని బాబా చెపుతున్నాడు. కాబట్టి భయపడకు. కానీ అందుకు బదులుగా నీవు నీ హిందూమతాన్ని, విగ్రహారాధనను విడిచి మా ఇస్లాం మతాన్ని స్వీకరించాలి, మా దేవుడైన అల్లానే ఆరాధించాలి. మా మత సాంప్రదాయాల్ని పాటించాలి. ఐదుపూటలా నమాజు చేయాలి. నీ శరీరం పరాయి పురుషులకు కనిపించకుండా బురఖా ధరించాలి. నువు అల్లాయే దేవుడని ఒప్పుకోవాలి ఇపుడు నిన్ను మా ముల్లా దగ్గరికి తీసుకెళతాం. అక్కడ ఆయన 'లా ఇలాహి ఇల్లల్లా' అల్లా తప్ప మరియొక దేవుడు లేడు అని నీ చేత ప్రమాణం చేయిస్తాడు. నీ పేరుని మార్చి ఇస్లాం మతానికి సంబంధించిన మంచి పేరును నీకు పెడతారు. నీవు ముస్లింగా మారావంటే నీకు మా ప్రభుత్వం నుండి కొంత డబ్బును కూడా ఇప్పిస్తాం. అలాగే మా యింట్లో పనిలో ఉంచుకుని మంచి జీతం నీకు ఇస్తాము. మా మతంలో భర్తను వదిలేసిన స్త్రీలు, భర్త చనిపోయిన స్త్రీలు మరలా వివాహం చేసుకుంటారు. అలాగే నువ్వు ఇంకా యవ్వనంలో వున్నావు కాబట్టి ఇండియాకు చెందిన ఒక ముస్లిం అబ్బాయిని చూసి నీకు పెళ్ళి చేస్తాము. మా అమ్మగారింట్లో నలుగురు పనిమనుషులు ఉన్నారు. నువ్వు చూసావు కదా! మా అమ్మ అందరిని ముస్లిం మతంలోకి

మార్చేసింది. వాళ్ళు చెప్పిన మాట విన్నారు. అందుకే వారికి రెట్టింపు జీతాలు ఇచ్చి వారి కష్టసుఖాలను గమనిస్తుంది. వాళ్ళు కూడా చాలా సంతోషంగా వున్నారు. నువు కూడా వాళ్ళందరిలాగా మామాట వింటే నిన్ను మేము బాగా చూసుకుంటాము. నీ అవసరాలన్నీ మేము తీరుస్తాము. కాబట్టి కొద్దిసేపు బాగా ఆలోచించుకుని సిద్ధంగా వుండు. సాయంత్రం మనం ముల్లా దగ్గరికి వెళదాం. లేదంటే బాబా పోలీసులకు ఫోను చేసి నిన్ను అప్పగిస్తానంటున్నాడు" చెప్పాల్సింది చెప్పేసి ఇక నువు ఆలోచించుకుని నిర్ణయం తీసుకో అన్నట్లుగా అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయింది మామా.

దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది సరోజకు. పుట్టిబుద్దెరిగిన తరువాత ఈశ్వరుని పూజిస్తూ వుండే తను ఈనాడు ఇస్లాం మతాన్ని స్వీకరించడమా? మతం మార్చుకుని అల్లాయే దేవుడని ఒప్పుకోవడమా? ఏం చేయాలి? ఇటు పోలీసులు, అటు ఇస్లాం మతం. దేశం కాని దేశంలో ఈ పరాయి దేశంలో ఈ అరబ్బుల ఇంట్లో ఎంతటి క్లిష్ట పరిస్థితి ఎదురయింది? ఎంతోమంది కువైటుకు వచ్చారు. ఎంతో సంతోషంగా పని చేసుకుని డబ్బు సంపాదించుకుని తిరిగి ఇండియాకు వచ్చారు. మరి తన పరిస్థితి ఎందుకు ఇంత అధ్వానంగా మారింది? ఎందుకు తనకు ఇలాంటి శిక్ష? అయ్యో తెలిసి మతం మార్చుకోవడమా? పుట్టినప్పటినుండీ వున్న పేరును మార్చి క్రొత్త పేరును అదీ ముస్లిం పేరును పెట్టుకోవడమా? ఎలా సాధ్యం?

మరి ఇప్పుడు దీనికి ఒప్పుకోకపోతే తన పరిస్థితి ఏమవుతుందో? జాలి, దయ ఏమాత్రం లేకుండా వీళ్ళు నిరంకుశంగా తనను పోలీసులకు అప్పగించేస్తారు.

వాళ్ళు జైల్లో తోసి వేధించి, సాధించి కొట్టి చంపేస్తారు. తన శరీరం కూడా ఇండియాకు వెళ్ళకుండా ఎక్కడో ఎడారిలో పడేస్తారు. జరిగేది అంతే. కాబట్టి మొదట ప్రాణాలు దక్కించుకోవడం ముఖ్యం. తరువాత నెమ్మదిగా పరిస్థితులను ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవచ్చు. ఇప్పుడు వీళ్ళతో మంచిగా వుండటమే ముఖ్యం. బలవంతంగా మతాన్ని, పేరును మార్చినంత మాత్రాన సరిపోతుందా? తన హృదయం మారదు కదా అని పరిపరివిధాలా ఆలోచించుకుని వారికి అనుకూలంగా ప్రవర్తించి ఈ గండం నుండి బయటపడాలని నిర్ణయించుకుంది సరోజ.

మతం మార్చుకోవడానికి సరోజ సమ్మతించడంతో బాబా, మామా చాలా సంతోషించారు వెంటనే ఆ సాయంత్రమే సరోజను వెంట బెట్టుకుని ముల్లా దగ్గరకు వెళ్ళారు. అక్కడ వాళ్ళు చెప్పినట్లుగా చేసింది సరోజ. "ఇకనుండీ నీ పేరు సమీరా, నువు ముస్లింవి. ఇస్లాం మతాన్ని స్వీకరించావు. అల్లాను తప్ప వేరొక దేవుని నీవు ఆరాధించకూడదు" అంటూ అందరూ కలిసి బోధించారు.

"అలాగే" అన్నట్లు తన సమ్మతిని తెలియజేసింది సరోజ. అలా రెండేళ్ళు గడిచిపోయాయి. ఈ కాలంలో వాళ్ళ ప్రార్థనలు, మతాచారాలు, సాంప్రదాయాలు చాలావరకు సమీరాకు వాళ్ళు నేర్పించారు.

చాలా నమ్మకంగా వుంటూ వాళ్ళ మాటల్ని వింటూ వాళ్ళ పద్ధతుల్ని ఆచరిస్తూ మనసు చంపుకుని ఆ రెండేళ్ళు గడిపింది సరోజ.

దాదాపు మూడేళ్ళు గడిచాక "ఇండియాకు వెళ్ళి బిడ్డను చూసి తిరిగి వస్తానని తనకు శెలవులు ఇమ్మని" అడిగింది సరోజ. ఈ రెండేళ్ళూ సరోజ ప్రవర్తనతో, పద్ధతులతో సంతృప్తి చెంది చాలా సంతోషంగా వున్నారు మామా, బాబా.

"ఓ.. అలాగే సమీరా దానికేం. ఈ మూడేళ్ళు కష్టపడి పనిచేసావు. శెలవు జీతంకాక రెండు నెలల జీతం అదనంగా తీసుకో, రానూ పోనూ ఫ్లయిట్ టిక్కెట్లు బుక్ చేస్తాం. రెండు నెలలు సంతోషంగా మీవాళ్ళతో గడిపి తిరిగి రా. నీకు ఏం కావాలో చెప్పు. షాపింగ్‌కి వెళదాం" అంటూ మామా ఉత్సాహంగా మాట్లాడింది.

అన్నీ సర్దుకుని మరలా రెండు నెలల తరువాత తిరిగి వస్తానని నమ్మబలికి ఇండియా ఫ్లయిట్ ఎక్కింది సరోజ. ఫ్లయిట్‌లో కూర్చుని టేకాఫ్ అయి ఫ్లయిట్ పైకి ఎగిరాక విండోలోనుండి క్రిందకి చూసి "మా సలాం కువైట్" (బై బై కువైట్) అంటూ సంతోషంగా వీడ్కోలు పలికింది. జైలు నుండి విముక్తి పొందిన సంతృప్తి ఆమె ముఖంలో కనిపిస్తోంది.

Post your comments

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)